

การดำเนินงานด้านการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานของประเทศไทย

1. ความเป็นมาของการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นอย่างไร

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programmed: UNEP) ร่วมกับองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (World Meteorological Organization: WMO) ได้จัดตั้งคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2531 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพื่อเตรียมมาตรการและกลยุทธ์ที่เป็นไปได้ในการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 IPCC ได้จัดทำรายงานมีข้อสรุปยืนยันว่ากิจกรรมต่างๆของมนุษย์ส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศจริง ประกอบกับในปีนั้นได้มีการจัดการประชุม Second World Climate Conference ขึ้นจึงทำให้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนานาชาติจากจุดเริ่มต้นดังกล่าวจึงเกิดการประชุมระดับนานาชาติขึ้นเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์โดยได้จัดตั้งคณะกรรมการเจรจาระหว่างรัฐ (Intergovernmental Negotiating Committee) เพื่อดำเนินการจัดทำร่าง อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC และเปิดให้มีการลงนามรับรองอนุสัญญาฯ ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (United Nations Conference on Environment and Development :UNCED) หรือการประชุมสุดยอดโลก (Earth Summit) เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2535 ณ กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิลอนุสัญญาฯ นี้มีความสำคัญ ในการเป็นกลไกเพื่อพัฒนาระบบการจัดการใช้ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมโลกที่เหมาะสม และเป็นจุดศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศในการหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์

IPCC ได้ศึกษาหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งได้นำเสนอในรูปรายงานประเมินผลกระทบ (Assessment Report) ปัจจุบันมีผลการศึกษาแล้ว 4 ฉบับ ซึ่งในฉบับที่ 4 เป็นการนำเสนอที่ระบุตัวเลขการรักษาความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ที่ 450 ppm และควบคุมการ

เพิ่มขึ้นอุณหภูมิโลกไว้ที่ 2 องศาเซลเซียสข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำไปใช้อ้างอิงในการเจรจาที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Conference of the Parties to the UNFCCC: COP) ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการภายใต้อนุสัญญาฯ โดยจะมีการประชุม COP ในราวเดือนพฤศจิกายน/ธันวาคม ของทุกปี โดยในครั้งล่าสุดครั้งที่ 18 จัดขึ้นในปี 2012 ระหว่างวันที่ 26 พฤศจิกายน – 7 ธันวาคม 2555 ณ เมืองโดฮา ประเทศกาตาร์

2. ทำไมประเทศไทยต้องดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2537 โดยอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2538 หรือ 90 วันหลังจากให้สัตยาบัน และได้ลงนามพิธีสารเกียวโตเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ต่อมาได้เข้าร่วมให้สัตยาบันในพิธีสารเกียวโต เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2545 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 โดยประเทศไทยมีการดำเนินงานที่สนับสนุนอนุสัญญาฯ ใน 2 ลักษณะ คือ

2.1 กิจกรรมตามพันธกรณี ได้แก่ การจัดทำรายงานแห่งชาติเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของประเทศไทยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งข้อมูลด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ โดยประเทศไทยได้ทำรายงานแห่งชาติไปแล้ว 2 ครั้ง ฉบับที่ 1 เป็นรายงานแห่งชาติข้อมูลในปี ค.ศ. 1994 โดยส่งในปี ค.ศ. 2000 และฉบับที่ 2 เป็นข้อมูลในปี ค.ศ. 2000 โดยส่งในปี ค.ศ. 2011

2.2 กิจกรรมเพื่อสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับอนุสัญญาฯ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะประสานการดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย ได้จัดทำกรอบภารกิจ แผนแม่บทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย และกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆ ได้แก่ การจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. ขึ้นในปี 2007 ภายหลังจากการประชุม COP 3 ที่ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถดำเนินกิจกรรมด้านกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) และภายหลังจาก COP 15 สผ. ได้เสนอคณะรัฐมนตรีให้จัดตั้ง ผู้ประสานงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Coordinator: CCC) จากหน่วยงานภาครัฐจำนวน 30 หน่วยงาน เพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ ภายใต้คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2552 เพื่อประสานและดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

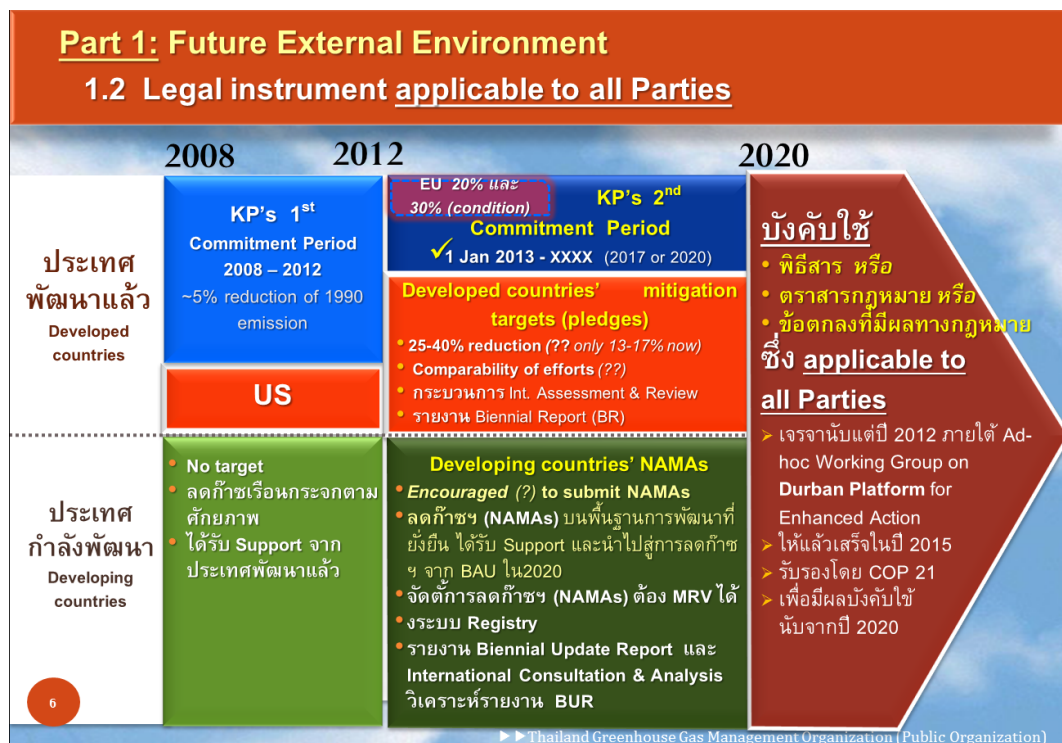
3. ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมอะไรบ้างจากผลการประชุมเจรจาภายใต้อนุสัญญา UNFCCC

ในอดีตที่ผ่านมาจะเน้นการดำเนินการตามพันธกรณีในพิธีสารเกียวโต ซึ่งกำหนดให้ประเทศพัฒนาแล้วมีภาระในการลดก๊าซเรือนกระจก โดยพันธกรณีแรก (1st Commitment period) ประเทศพัฒนาแล้วต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระหว่างปี 2008 – 2012 โดยเฉลี่ยอย่างน้อย 5% เมื่อเทียบกับปี 1990 แต่จากผลการดำเนินการที่

ผ่านมานวนโน้มจะมีการออกพันธกรณี หรือ ข้อสัญญาที่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมายต่อประเทศสมาชิกทั้งหมด ภายในปี ค.ศ.2015 และให้มีผลบังคับใช้นับจากปี ค.ศ. 2020 ให้นั้นหมายถึงประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย ก็ต้องถูกบังคับให้ลดก๊าซเรือนกระจกด้วย มิใช่เป็นการลดแบบภาคสมัครใจในโครงการ CDM อย่างในอดีต

ดังนั้น ในช่วงเวลาระหว่างปี 2012 – 2015 จะเป็นช่วงเวลาที่ประเทศกำลังพัฒนาจะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องต่างๆ ดังนี้

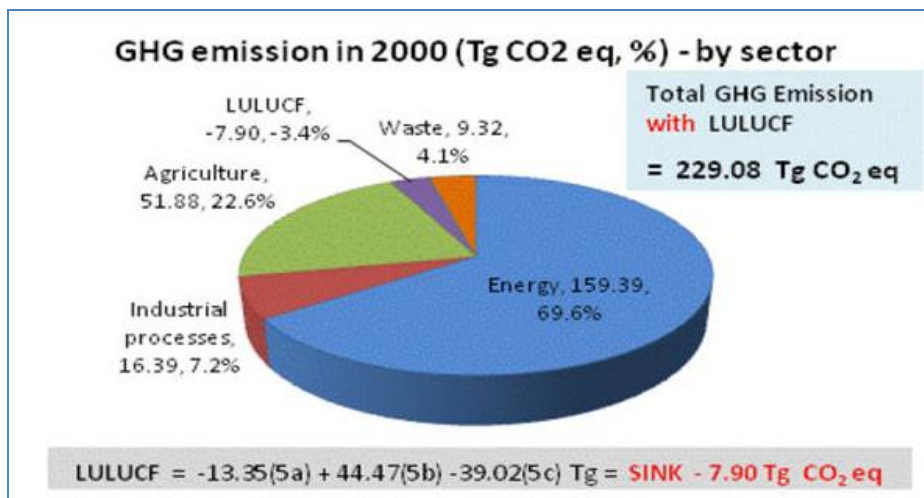
- ประเทศกำลังพัฒนาจะถูกผลักดันให้ทำรายงานแห่งชาติ ที่ประกอบด้วยข้อมูลบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และกิจกรรมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Biennial Update Report; BUR) ทุก 2 ปี ซึ่งอาจถูกทวนสอบโดยองค์กรระหว่างประเทศ (International Consultation and Analysis : ICA) จากเดิมที่ประเทศกำลังพัฒนาจะจัดทำก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก Global Environment Facility (GEF) เท่านั้น
- การจัดทำแผนการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ หรือ Nationally Appropriate Mitigation Actions; NAMAs ซึ่งการดำเนินการ NAMAs นี้จะต้องควบคู่กับการตรวจสอบ รายงานผล และทวนสอบ (Measuring, Reporting and Verified: MRV)
- พัฒนาให้เกิดตลาดคาร์บอน (Carbon Market) และกลไกสนับสนุนต่างๆ

รูปที่ 1 แนวโน้มการดำเนินการออกพันธกรณีที่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมายต่อประเทศสมาชิกทั้งหมด

4. กระทรวงพลังงานเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จากการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยใน SNC ล่าสุด พบว่าในปี 2000 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดรวมของประเทศไทยในปี 2543 (ค.ศ. 2000) เมื่อรวมภาคการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่และป่าไม้แล้วเท่ากับ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (Tg CO_{2eq}.) โดยภาคพลังงานเป็นภาคที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุดคิดเป็น 159.39 Tg CO_{2eq}. หรือ 69.6% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดของประเทศ รองลงมาคือภาคการเกษตร 51.88 Tg CO_{2eq} หรือ 22.6% ภาคกระบวนการอุตสาหกรรม 16.39 Tg CO_{2eq} หรือ 7.2% และภาคของเสีย 9.32 Tg CO_{2eq} หรือ 4.10% ดังนั้นการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานจึงมีความสำคัญและมีศักยภาพสูงในการดำเนินการ

รูปที่ 2 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในหน่วยของคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (ล้านตัน) และ ร้อยละของการปล่อยในแต่ละ Sector ในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000)

แผนการดำเนินงานของกระทรวงพลังงาน ตามที่ ครม. เห็นชอบตามมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติครั้งที่ 6/2554 (ครั้งที่ 139) เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2554 โดยเห็นชอบตามแผนการพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก 25% ใน 10 ปี (พ.ศ.2555 – 2564) มีเป้าหมายการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายของประเทศเป็นร้อยละ 25 และเห็นชอบตามแผนอนุรักษ์พลังงาน 20 ปี (พ.ศ.2554 – 2573) โดยมีเป้าหมายลดระดับการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์ (Energy intensity) ลงร้อยละ 25 ภายใน 20 ปี เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2553 มีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจก (Mitigation) ของประเทศไทย ทำให้ได้รับความสนใจในการนำมาเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับนำเสนอในรายงานแห่งชาติ, ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ (NAMAs)

5. กระทรวงพลังงานดำเนินการอย่างไรบ้างด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กระทรวงพลังงาน ได้แต่งตั้งคณะทำงานประสานงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Coordinator: CCC) ตามคำสั่งกระทรวงพลังงานที่ 23/2553 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 และปรับปรุงใหม่ ตาม

คำสั่งกระทรวงพลังงานที่ 24/2554 เมื่อ 25 มีนาคม 2554 เรื่อง การแต่งตั้งคณะทำงานประสานงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของกระทรวงพลังงาน โดยมีรองปลัดกระทรวงพลังงาน เป็นประธานและกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน เป็นฝ่ายเลขานุการฯ

จากผลการประชุมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่ผ่านมา ประเทศกำลังพัฒนาจะต้องดำเนินการจัดทำแผนและหรือกิจกรรมการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ (National Appropriate Mitigation Actions: NAMAs) จากการรวบรวมข้อมูล NAMAs ที่เสนอโดยประเทศกำลังพัฒนาต่างๆ ตามเอกสารของสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาฯ พบว่า มีประเทศกำลังพัฒนาจำนวน 53 ประเทศที่ได้มีหนังสือแสดงเจตจำนง (Pledge) ข้อมูลดำเนินงาน NAMAs ไปยังสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ แล้ว อาทิ อินเดีย จีน บราซิล ชิลี เปรู แอฟริกาใต้ บอสวาน่า กาน่า แคมeroon ภูฏาน มัลดีฟส์ อินโดนีเซีย กัมพูชา สิงคโปร์ เป็นต้น

สำหรับสาขาพลังงานเป็นสาขาที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด ที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญ และหลายหน่วยงานได้เริ่มดำเนินการศึกษาจัดทำแผนดำเนินงานที่เหมาะสมบ้างแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพ จึงได้มีมติให้แต่งตั้งคณะทำงานย่อยด้านการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคพลังงาน โดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งคณะทำงานประสานงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของกระทรวงพลังงานที่ 1/2555 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานย่อยด้านการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคพลังงาน โดยมี รองอธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (ทวารัฐ สูตะบุตร) เป็นประธาน เพื่อจัดทำแผน/กิจกรรมการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศในภาคพลังงาน ทั้งนี้ องค์กรบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) และ รศ.ดร.บัณฑิต ลิ้มมีโชคชัย สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการศึกษาศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย และนำเสนอให้คณะทำงานย่อยด้านการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคพลังงานร่วมพิจารณา ในการดำเนินการของทีมศึกษาวิจัยได้วิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินงานในด้านต่างๆ ดังนี้

- วิเคราะห์ศักยภาพความเป็นไปได้ในการดำเนินงานบนพื้นฐานของแผน-นโยบายของประเทศเป็นสำคัญ อาทิ
 - นโยบายและแผนของรัฐบาล นายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
 - แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก 25% ใน 10 ปี (2555 – 2564)
 - แผนอนุรักษ์พลังงาน 20 ปี (2554 – 2573)
 - แผนด้านการผลิตพลังงานจากขยะ
 - แผนของกระทรวงอุตสาหกรรม
 - แผนแม่บทในการพัฒนาระบบการขนส่งที่ยั่งยืนและลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ของกระทรวงคมนาคม
- วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของต้นทุนและเทคโนโลยีการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาที่เกี่ยวข้อง

- พิจารณาความเป็นไปได้ในการตรวจวัด รายงาน และทวนสอบ (Measurement, Reporting and Verification: MRV) การลดก๊าซเรือนกระจกดังกล่าว

6. ผลการดำเนินการศึกษาศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานเป็นอย่างไรบ้าง

องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ร่วมกับ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) กระทรวงพลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคมสรุปผลการวิเคราะห์และหารือเกี่ยวกับศักยภาพฯ ในภาคพลังงานและภาคการขนส่ง พบว่า

ประเทศไทยมีศักยภาพรวมทั้งสิ้นประมาณ 73 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (73 Million tons CO₂equivalent) หรือประมาณ 20% ของปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ.2020) โดยแบ่งเป็น 2 กรณีคือ

- กรณีดำเนินการเองด้วยศักยภาพภายในประเทศ (Domestically-supported NAMAs) มีศักยภาพประมาณ 23 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (23 Mt-CO₂eq)(ร้อยละ 7)
- กรณีดำเนินการโดยขอรับการสนับสนุนระหว่างประเทศ (Internationally supported NAMAs) มีศักยภาพประมาณ 50 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (50 Mt-CO₂eq)(ร้อยละ 13)

ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานและกระทรวงคมนาคม ได้เสนอทางเลือกเป็น 3 Scenarios ดังตาราง

 กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน		NAMA Scenarios in Energy Sector			
		CO ₂ Countermeasures		CO ₂ reduction in 2020	
NAMAs		kt-CO ₂	%	%	%
Scenario I (High Potential)			Scenario II		Scenario III
Domestic NAMAs	RE Power (MAC)	2,568	6.35	6.35	} 80% achieved
	EE Industries (MAC & Large)	4,762			
	Building Codes (Large)	5,909			
	Transport/Ethanol	5,069			
	Transport/Biodiesel 1 st Gen	5,022			
	Sub-total (Mt-CO₂)	23,330			
Inter. Supported NAMAs	RE Power (MAC)	13,456	13.51	11.55	} 50% achieved
	EE Industries (MAC & Large)	9,743			
	Transport/Biodiesel 2 nd Gen & CBG for transportation	14,459			
	Environmental Sustainable Transport (แผนแม่บท สนข.)	12,000			
	Sub-total (Mt-CO₂)	49,658			
Total Domestic and Supported NAMAs		72,988	20	17.90	13.47
Total emissions in 2005 (energy only)		192,724			
Total emissions in 2020 (energy only)		367,437			

อบก. ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการฯ ได้นำเสนอข้อมูลศักยภาพดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 2/2555 เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2555 ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (ดร.ปลอดประสพ สุรัสวดี) เป็นประธาน เพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมมีมติ ดังนี้

1) รับทราบและสนับสนุนให้นำข้อมูลศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย ในภาคพลังงาน (สาขาผลิตไฟฟ้า อุตสาหกรรม และพลังงานจากขยะ) และภาคการขนส่ง ไปประกอบการพิจารณาจัดทำแนวทางการแสดงเจตจำนง (Pledge) การดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย (NAMAs) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

2) เห็นชอบให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาจัดทำแนวทางการแสดงเจตจำนง (Pledge) การดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย (NAMAs) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น จึงได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้านการจัดทำแนวทางการแสดงเจตจำนง (Pledge) การดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย (NAMAs) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ตามเอกสารแนบ ซึ่งรองปลัดกระทรวงพลังงาน ได้ร่วมเป็นรองประธานในคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2556 ซึ่งยังอยู่ระหว่างการพิจารณารูปแบบการแสดงเจตจำนง (Pledge) การดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย (NAMAs)